

אור הזוהר

גליון מס' 23
אייר תש"ע לפ"ק

בואו ומלו חלק בהפצת הזוהר הקדוש
רבינו אברהם אבינו ר' אברהם אבינו ר' אברהם אבינו
אמרו ביום פירושנו ובפירושנו..

גדולי ישראל
והזוהר

מטו יוהר חנוכה 6 חלקים
בכריכה עשוי

לקנות הספרים במחיר מסובסד:
אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"
רחוב נחל לכיש 24/8 - רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

"מפעל הזוהר העולמי"
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

לאורם נלך

ספר התגלות הזוהר בהמשכים

פָּרָק א

לקוט מאמרי חז"ל אודות למוד סתרי תורה לפני התגלות הזוהר

א) לקוט מאמרי חז"ל, ראשונים ואחרונים אודות למוד סתרי-תורה עד להתגלות ספר הזוהר

א. אין דורשין... ולא במעשה בראשית בשנים, ולא במרפכה ביהודה, אלא אם גן היה חכם ומבין מדעתו. כל המסתפל בארבעה דברים רתוי [ראו] לו כאלו לא בא לעולם: מה למעלה, מה למטה, מה לפניו ומה לאחור.

(משנה חגיגה דף י"א ע"ב)

ב. מעשה מרפכה הוא, שעל ידי הזכרת שמות של קדושה משתמשים בקתה וצופין איך משמרות המלאכים במעמדו, ואיך היכל לפניו מהיכל, פעין הסוכין ברוח הקדוש.

(רע"ב למשנה חגיגה שם)

ג. אין ספק שהמבין מה שאסרו מללמוד הוא על כח פעלתו ומעשה שעל ידו נעשה, דאלו ידיעת אותיות ומלותיו בלבד הרי נודע, וחלילה למחברים הקדושים שהיו פותחין אותו ומפרסמין אותו אלו היה זה בכלל האסור, אלא שהאסור הוא על ידיעת הפעלה והמעשה שעל ידו. וכפירש"י בפירק ד' דקדושין (דף ע"א ע"א): שם גן י"ב כו' משרבו הפריצים המשתמשים בו וכו'. (תוס')

יו"ט למשנה חגיגה שם)

ד. תנו רבנן, מעשה בתניוק אחד שהיה קורא בבית רבו בספר יחזקאל, והיה מבין בחשמל (לדרש מהו, רש"י), ויצאה אש מחשמל ושרפתו.

(חגיגה דף י"ג ע"א)

ה. תנו רבנן, מעשה ברבן יוחנן בן זבאי שהיה רוכב על החמור והיה מהלך בדרך, ורבי אלעזר בן ערך מחמור אחריו. אמרו לו: רבי, שנה לי פרק אחד במעשה מרפכה. אמר לו: לא כך שנית לכם, "ולא במרפכה ביהודה, אלא אם גן היה חכם מבין מדעתו". אמר לו: רבי, תרשני לומר לפניך דבר אחד שלמדתי. אמר לו: אמור מיד ירד רבן יוחנן בן זבאי מעל החמור ונתעטף וישב על האבן פתח הנית. אמר לו: רבי, מפני מה ירדת מעל החמור

ספר

אמר לו: אפשר אתה דורש במעשה מרפכה, ושכינה עמנו ומלאכי השרת מלוין אותנו, ואני ארכב על החמור? מיד פתח רבי אלעזר בן ערך במעשה המרפכה ודרש, וירדה אש מן השמים וסבבה כל האילות שבשדה, פתחו גלן ואמרו שירה... נענה מלאך מן האש ואמר: הו הו מעשה המרפכה.

א) עמד רבן יוחנן בן זבאי וגשקו על ראשו, ואמר: ברוך ה' אלקי ישראל שנתנו בן לאברהם אבינו שידע להבין ולחקר ולדרש במעשה מרפכה.

ב) לשונאמרו הדברים לפני רבי יהושע, היה הוא ורבי יוסי הפהן מהלכים בדרך, אמרו: אף אנו נדרש במעשה מרפכה. פתח רבי יהושע ודרש. ואתו היום תקופת תמוז היה, נתקשרו שמים בעבים נראה כמין קשת בענן, והיו מלאכי השרת מתקבצין ובאין לשמוע. כגני אדם שמתקבצין ובאין לקראות במזמורי (בשמיחה) חתן וכלה.

ג) הלך רבי יוסי הפהן וספר הדברים לפני רבן יוחנן בן זבאי, ואמר: אשריכם ואשרי יולדתכם, אשרי עיני שגך ראו. (חגיגה דף י"ד ע"ב)

ד) מהנ"ל אנו למדים על קיום סודות שנמסרו להחכמים, המכילים רזים מפלאים.

ו. תנו רבנן, ארבעה נכנסו בפרסה (עלו לרכיב על ידי שם, רש"י), ואלו הן: בן עזאי ובן זומא אחר ורבי עקיבא. אמר להם רבי עקיבא: בשאתם מגיעין אצל אבני שיש טהור אל תאמרו "מים מים", משום שנאמר דובר שקרים לא יכון לנגד עיני. בן עזאי הציץ ומת... בן זומא הציץ ונפגע... אחר קצץ בנטיעות. רבי עקיבא יצא בשלום. (חגיגה דף י"ד ע"ב)

ואבו, רבי עקיבא שיצא בשלום היה רבו של רבי שמעון בן יוחאי (ראה מנחות דף כ"ט ע"ב).

ז. מדברי חז"ל שנעתיקו בפרק שלפנינו מוכח, שפתורה שבעל פה פלולים גם סתרי-תורה - "מעשה בראשית" ו"מעשה מרפכה", שהם פלילות העולמות וסודות ההגיה.

פָּרָק ב

סדר השתלשלות ומסירת סתרי התורה בספרי הקדמונים

בד בבד עם תורה שבכתב, שנתנה למושה מסיני, נמסרה גם תורה שבעל פה, הפולקלת גם סתרי תורה, הנקרא "מעשה בראשית" ו"מעשה מרפכה". וכשם שהתורה הנגלית טעונה ברור בקשר לפרטיה וכללותיה, כן הוא, ובמפל שכן וקל וחומר, בנוגע למסרת נסתר דתורה, שנמסרה תמיד מפה לאין, ורק ב"ראשי פרקים" ורק לצנועין וראויין בלבד.

מתאים עם הנ"ל, נביא להלן כמה פרטים על ספרי היסוד בתורת הנסתר שהגיעו לידנו.

א) ספר יצירה

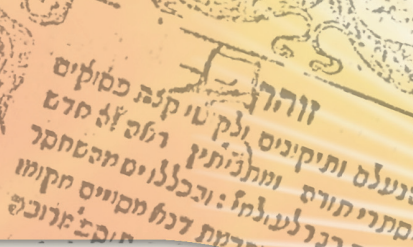
א. ספר יצירה נתייחס לאברהם אבינו עליו השלום. וכתב הרב של"ה, דאברהם אבינו עליו השלום מסרו ליצחק, ויצחק ליצחק אבינו עליו השלום, והוא מסרו לבני הגדולים בני לאה, ויוסף שהיה קטן לא נמסר לו, והשבטים היו מתעסקים ובוראים נערות וטלאים והיו מטיילים עם הנערות ואוכלים אבר מן החי מן השבטים, ויוסף לא ידע שנעשו בס' יצירה. (מדרש קדמות להחיד"א מערכת ח' ערך חקמה אות י"ב)

ב. גם בפזרי (פאמר רביעי אות כ"ה) יחס את ספר יצירה לאברהם אבינו עליו השלום. וז"ל שם: אמר החכם, ספר יצירה והוא לאברהם אבינו כו'.

גם הר"ר חסדאי בספרו אור ה' הזכיר ספר יצירה, ויחסו גם הוא לאברהם אבינו עליו השלום.

ג. גם בספר יצירה עצמו נזכר שם אברהם אבינו עליו השלום. וז"ל:

בין שהביט אברהם אבינו וחקר והבין וחקק וחקב וחרף ויצר וחשב ועלמה בידו, ונגלה עליו ארון הפל יתברך שמו לעד, וקראו אברהם אהבו וכרת ברית לו ולזרעו עד עולם, והאמן בה' ויחשבה לו צדקה...

והקב"ה גלה לו את סודן. (ספר יצירה פ"ו משנה ח')

ה. אבל הרס"ג פתב, שאברהם אבינו עליו השלום הוציא רק את הענינים שבספר יצירה בשלון, אבל לא הוא פתבו בצורתו הנזכרת. וז"ל:

הפדמונים מסרו, כי ספר זה אברהם אבינו חברו... ואינם אומרים שהוא קבע מלות הספר הזה כפי הסדר הזה, אלא אומרים שהוא הוציא את הענינים הללו בשלון... ולמדם לעצמו ולמדם למנחמים שהיו עמו, ולא חדלו להיות נמסרים בתוך אמתנו בלתי פתובים... וכאשר היה הזמן אשר נתקצצו בו חכמי האמה ורקזו עניני המשנה והלבישום מלים משלה וקבעום, עשו ... עניני ספר זה בדומה לכן. (פרוש הרס"ג לספר יצירה)

ה. יש המניחים ספר זה לרבי עקיבא שישנה פן מפי הקבלה עד אברהם אבינו עליו השלום. (פרוש "קול יהודה" על הפזרי שם)

ו. ספר יצירה הוא מפרסם מאד, ושמו ותקנו נזכר בש"ס, במדרש, בזהר ובספרי הראשונים והאחרונים. והרבה מאדוני קדמאי חברו עליו פרושים, פגון רב האי גאון, הרס"ג, הראב"ה, דונש פן תמים, שבתי דונולו, יהודה פן פרזלי הפרצלוני, רבי יצחק סגי זהור, רבי עזריאל מגירונה, רבי אלעזר מגרמניא (פעל הרומס), הרמב"ן, הגאון מוילנא, ועוד רבים.

ב. בכת ספר יצירה אפשר לברא אדם, בהמה חיה ועוף

א. אמר רבא, אי בעו צדיקי ברו עלמא, שצאמור (ישעיה נ"ט) כי עונותיכם היו מבדילים (הא אם לא היו פהם עונות אין פאן הבדלה (פינם לבין ה)), רש"י. ופרוש רש"י רבא בר אבא רבא על ידי ספר יצירה, שלמדו צרוף של שם. (פנהדרו פ"ה ס"ה ע"ב ובפרש"י שם)

ועין עוד שם פחדושי אגדות מהרש"א, ובס' הבהיר סימן קצ"א.

ב. רבי חנינא ורב אושעיא הוה יתבי פל מעלי שבתא ועסקי בספר יצירה, ואיברי להו עגלא תילתא ואכלי ליה. ופרוש רש"י: וממילא אברו עגלא תילתא על ידי שהיו מצרפים אותיות השם שבהם נברא העולם, ואין פאן

משום מכשפות, דמעשה הקב"ה הו על ידי שם קדשה שלו הוא. (פנהדרו שם ובפרש"י)

ועיי"ש בדה"ס ע"ב, והגרסא שם היא: עסקי בהלכות יצירה.

ג. ואני שמעתי ולא אבין פנתם ז"ל, דאיך יעלה על הדעת דגברי רבי פי הני הוו עסקי פל מעלי יומי דשבתא במעשה שדים, והיו נהנים ואוכלין הדבר הנעשה על ידי שדים. ותו דבספר יצירה היו עוסקין, ובין שיהיה פרוש "ספר יצירה" הנמצא אצלנו שהוא מיחס לאברהם אבינו, או כפירש"י ז"ל שהיו מצרפים אותיות השם וכו'. (שו"ת הרדב"ז ח"ג סימן ת"ב)

ה. א"ר יהושע פן חנניה, יכיל אנה נסיב קרין ואבטיחין ועביד לן (על ידי ספר יצירה) איילין טבין [אילים וצביים] והידנין (וגם הם בעצמם) לעבדין איילין וטבין. (רושלמי פנהדרו פ"ו הלכה י"ט)

ה. כתב הגאון מהר"ר צבי ז"ל בתשובה הנו [בגןסכס צנארי שלל להחיד"א בהפסרת ואתחננו. הנזכרת לעיל מיני] שצוקנו מהר"ר אליהו ז"ל ברא גברא ע"י ספר יצירה, עין שם. וראיתי בשו"ת בנו בס' שאלת יעב"ץ ח"ב סי' פ"ב, שישמע מהרב אביו ז"ל מה שקרה באותו הנוצר על ידי זקנו הגאון רבי אליהו בעל שם ז"ל, כי אחר שראוהו הולך וגדל מאד, נתברא שלא יחריב העולם, ע"כ לקח ונתק מפניו השם שהיה דבוק עדין במצחו ועל ידי כך נתבטל ושב לעפרו, אבל הזיקו ועשה בו שריטה בפניו בעוד שנתעסק בנתיקת השם מפניו בחזקה, עין שם. (מדבר קהמות להחיד"א, מערכת יו"ד, אות כ"ו)

ו. ועין בפתיח תשובה יו"ד סימן ז', שבהמה שצבראה על ידי ספר יצירה אינה צריכה שחיטה. והשל"ה הביא ראיה על זה מה שכתוב שאחי יוסף עסקו בספר יצירה ומיכרי להו בהמות ואכלו אבר אבה פנ"ל סעיף א' אות א'. ועין גם פן בדרבי תשובה שם סעיף י"א שהאריך בזה.

ג) ספרי ה"היכלות"

ספרי ההיכלות, הנקראים "היכלות רבתי", "היכלות זוטרת", "פרקי היכלות", "פרקי מרפכה", "אגדת רבי ישמעאל", ועוד, מניחים לתקופת התנאים, ובמיוחד לרבי ישמעאל פן אלישע פהו גדול ולרבי עקיבא.

ספרי ההיכלות פוללים: סודות הרקיע, צבא השמים, פסא הפבוד והיכל ה', ובהם: שעור קומה של יוצר בראשית, שמוותיו של הקב"ה, כיצד דן הקב"ה את עולמו, שמות המלאכים, שירתם ותפלותיהם ועניני משיח וגאולה.

ד) ספר הבהיר

א. ספר הבהיר מניח להתנא רבי נחוניא פן הקנה, מחבר תפלת "אנא בכח", ונחשב לספר הראשון שבו נכתבו סתרי תורה על מנת לפרסם בגלוי. ועין בחיד"א (שנסמו להלו בסמוך) שמתאר אותו בשם "ראש המקבלים".

ב. הוא התחיל לחבר ספר בקבלה בפסוקים. כי האף אמנם שפל דברי רז"ל הם פנייים על חכמות האמת... מפל מקום הלבישו הדברים מאד, שאינו נפר פלל פי הם המדברים סודי תורה. אבל רבי נחוניא פן הקנה התחיל לחבר ספר שנפר שיהם סודות. (שם הגדולים להחיד"א מערכת ספרים בערכו)

ג. פל גדולי המקבלים הראשונים שאבו מפנינו והלכו לאורו הבהיה, אשר בההיק את העולם, טרם הפיע עוד אור הזהר. (הרב שמואל לוריא בהקדמתו לספר הבהיה הוצאת וילנא תרמ"א)

ה. רבי מאיר פן שלמה אבו-סהולה (ה'צ"א), תלמיד הרשב"א כתב פרוש רחב לספר הבהיה שנדפס לראשונה, מפתב-יה, בשנת תרמ"א.

הספרים הנ"ל ספר יצירה, ספרי ההיכלות וספר הבהיה, שמשו יסוד לספר הזהר הקדוש, שנבנה על שני יסודות: על סודות שנתגלו באותם הספרים ובעוד ספרים, ועל סודות חדשים שנגלו להם על ידי אליהו, המלאכים וכו'.

שעה אחת לימוד זוהר בשבת קודש יותר מאלף שנים פשט ביום חול.

רבי שמעון בן יוחאי העורך דין שלנו בשמים לזכות לשנת חיים טובים ומתוקים ומתוקנים זאת אומרת שעה אחת של שבת שוה: **אלף שעות ביום חול ושעה אחת של לימוד זוהר הקדוש ביום חול יותר משנה שלימה של לימוד פשט יוצא מזה: שעה אחת של לימוד זוהר הקדוש בשבת קודש יותר מאלף שנים פשט ביום חול.** זאת אומרת: **אם לימוד זוהר 6 שעות בשבת קודש, מתקן 6 אלפים שנה של העולם.** מכאן יכולים להבין את גודל הכוח של יהודי פשוט הלוקח על עצמו ללמוד זוהר הקדוש בשבת קודש 6 שעות, מחזיק את כל הבריאה כולה, מיום בריאת העולם עד ביאת המשיח בב"א.

מכאן יכולים להבין איזה כוח גדול יש בזוהר הקדוש שמתקן את כל העולם כולו, כמו שאמר הרשב"י הקדוש במסכת סוכה דף מ"ה ע"ב, וזה לשונו: ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואילמלי אלעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו.

נראה לפרש בהקדם הפסוק הקודם פסוק כ"ב, שאמר: "ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעו {מטעי} מעשה ידי להתפאר", דהנה איך יכול להיות ועמך כלם צדיקים וכו', הלא הקדוש ברוך הוא נתן לנו יצר הרע די גדול, וצריך לנהל איתו מלחמה כבידה, וקשה מאוד לנצח אותו, אתמהה?

ולפרש זאת נקדים דברי המפרשים: בתרגום יונתן על ישעיה (פרק 5 פסוק כב): דזעיר בהון יהי לאלפא ודחלש לעם תקיף אנא ה' בזמנה איתינה: וברש"י ישעיה שם: עתה אחישנה - זכו אחישנה לא זכו בעתה, ויש לפרש כשיגיע עתה אחישנה, לגמרה מהרה כי לא יארך זמן מעת החל הישועה עד כלותה, וי"ת אנא השם בזמנה אייתינה:

ובמלבי"ם שם: הקטן יהיה לאלף - בריבוי הכמות והצעיר - בכח יהיה לגוי עצום - בריבוי האיכות - בכח ועצמה, והגם שאני מתמהמה עתה והעם חלשים ומעטים, הנה אני ה' בעתה אחישנה - כבא העת המיועד אעשה הדבר בזריזות (כי זה גדר פעל חיש) ואמלא את הבטחתי, עד כאן לשונם ז"ל.

אפשר לפרש על פי דברי הבן איש חי שאם לומד בשבת שעה אחת זוהר זה כמו שלמד אלף שנים, ואלף שנים פשט ביום חול. זאת אומרת: אם לימוד זוהר 6 שעות בשבת קודש, מתקן 6 אלפים שנה של העולם.

מכאן יכולים להבין איזה כוח גדול יש בזוהר הקדוש שמתקן את כל העולם כולו, כמו שאמר הרשב"י הקדוש במסכת סוכה דף מ"ה ע"ב, וזה לשונו: ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואילמלי אלעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו.

הרשב"י הקדוש נתן לנו סגולה גדולה כזאת: שבלימוד זוהר הקדוש 6 שעות בשבת קודש, מתקן 6 אלפים שנה של העולם.

מכאן יכולים להבין איזה כוח גדול יש בזוהר הקדוש שמתקן את כל העולם כולו, כמו שאמר הרשב"י הקדוש במסכת סוכה דף מ"ה ע"ב, וזה לשונו: ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואילמלי אלעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו.

הרשב"י הקדוש נתן לנו סגולה גדולה כזאת: שבלימוד זוהר הקדוש 6 שעות בשבת קודש, מתקן 6 אלפים שנה של העולם.

מכאן יכולים להבין איזה כוח גדול יש בזוהר הקדוש שמתקן את כל העולם כולו, כמו שאמר הרשב"י הקדוש במסכת סוכה דף מ"ה ע"ב, וזה לשונו: ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואילמלי אלעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו.

הרשב"י הקדוש נתן לנו סגולה גדולה כזאת: שבלימוד זוהר הקדוש 6 שעות בשבת קודש, מתקן 6 אלפים שנה של העולם.

עת הגאולה אמהר להרבות הקטן לאלף והצעיר לגוי עצום: וברד"ק שם: קטן - אינו אומר על גוף אחד כי מה ענין קטן וצעיר אלא רוצה לומר השבט והמשפחה, הקטן מהם יהיה לאלף פעמים ממה שהוא עתה, וכפל הענין במ"ש כמנהג, ואמר הצעיר לגוי עצום:

אני ה' בעתה אחישנה - זאת הטובה שאני מבטיחם אני ה' אעשנה שהיכולת בידי, ואמר בעתה ואמר אחישנה אמרו רז"ל זכו אחישנה לא זכו בעתה, ויש לפרש כשיגיע עתה אחישנה, לגמרה מהרה כי לא יארך זמן מעת החל הישועה עד כלותה, וי"ת אנא השם בזמנה אייתינה:

ובמלבי"ם שם: הקטן יהיה לאלף - בריבוי הכמות והצעיר - בכח יהיה לגוי עצום - בריבוי האיכות - בכח ועצמה, והגם שאני מתמהמה עתה והעם חלשים ומעטים, הנה אני ה' בעתה אחישנה - כבא העת המיועד אעשה הדבר בזריזות (כי זה גדר פעל חיש) ואמלא את הבטחתי, עד כאן לשונם ז"ל.

אפשר לפרש על פי דברי הבן איש חי שאם לומד בשבת שעה אחת זוהר זה כמו שלמד אלף שנים,

בן איש חי פרשת שמות

בְּנֵי־הַגֹּבַהּ כִּי־לִגְשֵׁם בְּסֹפֶר נִפְתָּיִם וְחַיִּים וְנִפְרָט
בְּסֹפֶר קִבְלָה וְגַם הוּא סְגוּלָה לְזִכְרוֹן שֵׁם אֱלֹהֵינוּ.
וַעֲיִן בְּסֹפֶר מִלֵּךְ עַל הַמִּיּוֹנִים מִיּוֹן מִיָּג אֱלֹהֵינוּ
שֶׁכֶּסֶד לְלִמּוּד הַקְּבִלָה מוֹשִׁיל שְׂעֵה אֶחָד יוֹמֵר מִשְׁנֵה
בְּלִימוֹד הַפֶּסֶט יְעוֹשֶׂה וְעוֹד עֵינַי בְּזוּכָר פִּי נֶשֶׁה בְּרִיָּה
דָּף קִפְיָד ט"ז שֶׁכֶּסֶד וְעֵינַי דַּעֲמִידִין יִשְׁרָאֵל לְמַעַס
מִחִילָה דְקִי לְחִיבֵהוּ כֹּהֵי סֵפֶר הַיּוֹמֵר יִסְקוֹן בֵּיהּ מִן
גִּלְוָה בְּרַחֲמֵי וְכוּ יְעוֹשֶׂה וְכוּ כִּכְנֹו בְּמֵלֵךְ שְׂמֵי שְׁאִין
לוֹ יָד בְּקִבְלָה יִלְמוֹד בְּסֹפֶר הַזֶּה:

כף החיים שו"ע אורח חיים סימן קנה

וְבוֹה מִיּוֹן הַמֶּסֶס שֶׁאֲרִיזָה לֹא נִחְנוּ שְׁכַחֲתוּ לְיִשְׂרָאֵל אֵלֶּי לְעִסּוֹק בָּהֶם בְּתוֹרָה וְהֵינּוּ כִי
יִשְׂרָאֵל יֵשׁ בָּהֶם כֹּחַ לְבִנּוֹת בְּנֵי רִחוּנֵי וְעֵלְיוֹנֵי עֵי עֵסֶק הַתּוֹרָה וְלִכְךָ נִקְרָאוּ בְּנָאִים
וְכַמִּישׁ חִיָּל עֵיפ וְכֹל בְּנִיךְ לְסוּרֵי ה' וְרַב שְׁלוֹם בְּנִיךְ זֶה הַבְּנִין שְׁבוּנִים אוֹתוֹ עֵי עֵסֶק
הַתּוֹרָה הוּא נִקְשָׁה בְּחֵלֶק עוֹהֵיב וְלִכְךָ בְּשֶׁבֶת שְׁהוּא מִעֵין עוֹהֵיב כְּמִישׁ חִיָּל צִרִיךְ לְהִרְכּוֹת
בּוּ בְּעֵסֶק הַתּוֹרָה כִּי אִז יִצְלִיחוּ כּוּ יוֹתֵר כְּבִנֵּי רִחוּנֵי וְלִכְךָ כְּתַבּוּ הַמְּקוֹבְלִים זֶה דְגוּלָּה
הַפּוֹעֵל הַנִּקְשָׁה מִעֵסֶק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שֶׁבֶת אֵלֶּף פְּעָמִים יוֹתֵר מִן הַנִּקְשָׁה מִעֵסֶק הַתּוֹרָה שֶׁל
יְפֵי הַחַוֵּי וְלִכְךָ סִאֲחַר שְׁנִקְשָׁה בְּנֵי רִחוּנֵי וְעֵלְיוֹנֵי בְּשֶׁבֶת מִן עֵסֶק הַתּוֹרָה נִאֲסַר כְּשֶׁבֶת
בְּנֵי הַנִּשְׁמֵי הַחֲסִדִּים לְנִסְרֵי וְלִכְךָ שְׁנֵי כְּמִשְׁנֵה הַבּוֹנֵה מְכַלֵּל מִיָּל מִלְּאֲכוֹת הַאֲסוּרִים בְּשֶׁבֶת
כִּי הַבְּנִין הוּא אֵב מִלְּאֲכָה :

ובזה יבואר הפסוקים ועמך כלם צדיקים, שאם כולנו נתחיל ללמוד ולגרוס בזהר נזכה להיות צדיקים, לעולם יירשו ארץ ונזכה לירושל הארץ, נצר מטעו {מטעי} מעשה ידי להתפאר, שהקדוש יוכל להתפאר אתנו במה שזיכינו במשך של ששה שעות לקיים עולם של תורה של ששת אלפים שנה, ועל ידי נזכה למה שאמר בפסוק הבא "הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה" ושאלנו איך יכול להיות שהקטן, אפילו ילד קטן פשוטו כמשמעו יהיה לאלף, והצעיר לגוי עצום? אפשר לפרש התשובה היא על ידי שילמוד שעה אחת בזהר הקדוש בשבת קודש. עוד נראה לפרש בהקדם מה שכתוב בספר אגרת מסע אור החיים הקדוש, (כתב יד אחד מתלמידי), וזה לשונו שם: ולמדנו עד ששה שעות, ובסוף ו' שעות נתמלא הבית ריח טוב¹ אשר כמוהו לא נהיה,

בדיבור של דברי תורה. ואחר שאכלנו חזרנו ללימודינו כל יום חמישי, עד ח' שעות מהלילה. וביום ו' בבוקר וכו'. ובכל יום השבת היינו לומדים זהר, ובלילה ליל מוצאי שבת עשינו משמורות כל הלילה, שהאיזרות אמר הרב שנלמד אותם ביחד, וכן היה. ובשעה שהתחלנו האזרות היתה הארה גדולה והרגש גדול בנשמותינו וכו', וגמרנו האזרות סמוך לאור היום, ולמדנו מאמרי בר יוחאי בשמחה גדולה. (אגרת מסע אור החיים הקדוש, כתי"י אחד מתלמידי, נדפס בס' טעמי המנהגים, עניני הילולא דרשב"י)

ב) קביעות זמנים ללמוד ספר הזהר על ציון רשב"י:

א. בהיות חברים מקשיבים אצל ציון רשב"י ועוסקים באמרותיו אמרות טהורות כדרכו פעמים בשנה מעת לעת ומפקידה לפקידה וכו'. (ספר החרדים בהקדמה)

ב. שני פעמים בשנה חוק ולא יעבור הולכים כל חכמי סגולה וכו' למירון, ושם פורסים אוהל אחד מן קברו של רשב"י עד קברו של ר"א, ויושבים שם בין רשב"י ור"א י' ימים וי' לילות רצופים ועוסקים בספרי הזהר. וזה הסדר הם עושים עשרה ימים קודם שבועות ועשרה ימים קודם ראש השנה תמיד. (ספר מצרף לחכמה)

ג. כך נהגו הראשונים כמלאכים, רבנן קדישין, תקיפי ארעא דישראל של אותו הדור דעה, שעלו בחצרות בית ה' במירון שתי פעמים בשנה ולמדו שם זהר הקדוש בקודש, שפכו את לבם בכבי ומרירות לבם לתיקון נפשם בתשובה עילאה. וכן מצינו שנהגו כן תלמידי גורי האריז"ל ושאר חכמי וגדולי התורה מצפת ת"ו לעלות מירונה שני פעמים בשנה ללמוד שם ספרי זהר הק'.

(טעמי המנהגים, עניני הילולא דרשב"י)

ה"מגיד" הבטיח להבית יוסף שכשילמד תורת הסוד יפתחו לו שערי אורה: א. (אמר המגיד למרן הבית יוסף): אם תקבע עתים בחכמת הקבלה, אפתח לך בה דתדביק רזין סתימין דלא ידע יתהון בר נש. (מגיד משרים פ' בא)

ואם לומד 6 שעות בשבת נחשב כמו שלמד שש אלפים שנה של בריאת העולם. ועל ידי נזכה אני ה' בעתה אחישנה - בבא העת המיועד אעשה הזכר בזריזות כמו שכתב המלבי"ם.

התשובה היא על ידי שילמוד שעה אחת בזהר הקדוש בשבת קודש. עוד נראה לפרש בהקדם מה שכתוב בספר אגרת מסע אור החיים הקדוש, (כתב יד אחד מתלמידי), וזה לשונו שם: ולמדנו עד ששה שעות, ובסוף ו' שעות נתמלא הבית ריח טוב¹ אשר כמוהו לא נהיה,

¹ לימוד ספר הזהר הקדוש במירון: היום יום ב', ה' לאדר ב', שנת וית"ן ל"ו, נסענו מעכו לצפת ת"ו לראות את פני האדון ה' בארץ הגליל, ואחר כך הלכנו למירון וכו' ולמדנו שם בחשק גדול ובאהבה גדולה ובשמחה ספר הזהר עד ד' שעות מהלילה, ועמדנו לאכול, וחזרנו תיכף אחר האכילה לימודינו כפי שנתן הרב לכל אחד מהחברים שהיו שם ספר אחד של הזהר. והיה חלקי ספר בראשית, ולמדנו עד ששה שעות, ובסוף ו' שעות נתמלא הבית ריח טוב אשר כמוהו לא נהיה וכו'. ולמדנו עד ח' שעות מהלילה, והלכנו לישון. וקודם שהאיר היום כשני שעות עמדנו על משמרתנו ולא ישננו כי אם שני שעות, וישבנו ללמוד. וכשהאיר פני המזרח התפללנו כוותיקין וישבנו ללמוד עד י"ח שעות בלי הפסק בינתיים אפילו

לכל המתנדבים בעם העוסקים במלאכת הקדש

לכל המתנדבים בעם העוסקים במלאכת הקדש בהפצת הזהר בכל העולם כָּלוּ - על ידי מפעל הזהר העולמי!

אשרי חלקכם שזכיתם לסייע למפעל קדוש ויקר המזרוז ומקרב הגאָלה כהבטחת משה רבנו עליו השלום לרשב"י זכותו יגן עלינו אמן בזהר הקדוש פרשת נשא, "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי". שבזכות חבורך, ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער הבלי משיח!

ואף משמים הסכימו לכך! כמבאר בספר תקוני הזהר (תקון שתי תאה בסופו), שבשעה שאליהו הנביא זכור לטוב נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבריא קדישא שעמו ולמד עמהם סתרי תורה בענין תקוני נשמות, יצאה בת קול משמים ואמרה להם "כמה רב כחו וקדשיתו של רבי שמעון בר יוחאי בעולם", ואחר כך הוסיפה ואמרה נבואה בזו הלשון, "וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך כד יתגלו לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה, "וקראתם דרור בארץ". ובלשון הקדש: כמה בני אדם למטה יתפרנסון מזה החבור שלך כאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, ובזכותו יתקים הפסוק "וקראתם דרור בארץ" - המרמז על הגאָלה השלמה.

גדולי ישראל בכל הדורות הכירו בגדל המעלה שבלמוד ספר הזהר, שמבטל כל מיני פֿרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובוזה מעלמא. הם, שידעו את עצם קדשתה אפלו באמירה בעלמא. ומי לנו גדול כהרמח"ל - רבי משה חיים לוצאטו זכר צדיק וקדוש לברכה זכותו יגן עלינו אמן, בעל ה"מסלת ישרים", אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזהר

גם אצל תלמידי הבעל שם טוב וממשיכיו מצינו חביבות מיוחדת ללמוד תורת הסוד, כבוד הרב הקדוש מורנו הרב רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זכותו יגן עלינו אמן אשר העיד על עצמו ואמר: למדתי ושניתי ה"פרי עץ חיים" מאה ואחד פעמים.

ב"כסא מלך" תקון מ"ג כתב, כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא.

גם בתקון ל' כתב, וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם אורך גלותא כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה.

כאן המקום להאריך מכמה וכמה מקורות המחשיבים מאד את למוד ספר הזהר דוקא בימינו, דור עקבתא דמשיחא, כן מובא בספר אור ישראל מירא דכיא שכתב: קדם ביאת המשיח תתגבר מינות ואפיקורסות רחמנא ליצלן בעולם. העצה לזה להזהר בשלשה דברים הללו, האחד לאמר בכל יום זהר אף על פי שאינו מבין מה שאומה, כי אמירת זהר מסגלת לטהרת הלב.

ומוסיף לבאר במקדש מלך לתקוני זה, שכל העוסק בספר זה מקרב הגאולה ועושה נחת רוח גדול ליוצרו, כמו שכתוב: כאלו פדאני אני ובני מן הגלות כו'. כי כך גזר הבורא שלא יתגלה ויהיה גנוז עד סוף יומיא דבגינה יבוא דרוה, כי סגלה זו בו ולא בזולתו.

בראות רבי שמעון בן יוחאי ברוח קדשו ענין זה, צוה לרבי אבא לכתב ספר הזהר בדרך העלם להיותו מצנע למשמרת עד דרא בתרא קריב ליומיה מלכא משיחא, כדי שבזכות המתעסקים בו תצמח הגאולה בימינו בעזרת השם כנזכר בפרשת ויחי (דף רי"ז), על דא כתיב: קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן כו' למשמרת, לאצנעותא, והבן זה מאד. (הרב חיים ויטאל זלה"ה בהקדמתו לשער ההקדמות).

הנה מבאר בשל"ה, עשרה מאמרות, מאמר ראשון, שהחבור מהזהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים שאז יתגלה לתחתונים, ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו, אשר זו תהיה סבה קרובה לביאתו. וזהו שאמר ובגינה ושבתם איש אל אחוזתו וכו', כדי שבזכותו יגאלו ישראל, כשם

ולשון דגל מחנה אפרים פרשת שמיני: וזהו דרש דרש משה, הינו כשיתגלה (כי בכל דור ודור יש בחינת משה, ואיתא דרבי שמעון בן יוחאי היה בחינת משה), וידרש מה שדרש כבר משה, הינו רבי שמעון בן יוחאי, ספר הזהר, אז והנה שרף, הינו שיתבטלו כל הקליפות וממילא יהיה הגאולה שיבנה במהרה בימינו אמן סלה ועד.

וגם על ידי החבור ההוא יהיה בטול הקליפות וקלות הגלות והשבתת הקטרוגים (חסד לאברהם מעין ראשון נהר כ"ד).

הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחר ועכוב בנין בית מקדשנו ותפארתנו (הקדמת הרב חיים ויטאל לעין חיים).

אם עד כדי כך גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמץ וכח וחזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסיע בכל מה דאפשר.

נשאר לנו איפה לברככם, הוסיפו לעשות חיל להרבות חילים לקודשא בריך היא ואוריתא, ויהי הברכה במעשי ידיכם עד אשר תשלם כל המלאכה, להביא את העולם לשלמותו האמתית, ויהי שם ה' שלם וכסאו שלם ותכון כסאו לעד בביאת מלכנו ומשיחנו במהרה בימינו אמן.

(מתוך מכתב חיזוק שכתב כ"ק אדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א ל"מפעל הזהר היומי")

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"
רחוב נחל לכיש 24/8 - רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300